

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni przepisu zawartego w art. 6 ust. 3 tiret trzecie hipoteza trzecia dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że prawo odstąpienia od umowy nie przysługuje w odniesieniu do umów zawieranych na odległość, dotyczących dostaw energii elektrycznej i gazu z sieci?

⁽¹⁾ Dz. U. L 144, s. 19.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Ronald Seunig przeciwko Maria Hölzel

(Sprawa C-147/09)

(2009/C 153/50)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ronald Seunig

Strona pozwana: Maria Hölzel

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy art. 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem”) znajduje zastosowanie do umów o świadczenie usług także w sytuacji, gdy usługi zgodnie z umową świadczone są w wielu państwach członkowskich?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na to pytanie:

Czy wymieniony przepis należy rozumieć w taki sposób, że

- b) miejsce wypełnienia charakterystycznego zobowiązania należy określić na podstawie miejsca, w którym znajduje się główny punkt działalności świadczącego usługi, oceniany na podstawie nakładu czasu i znaczenia działalności;
- c) w braku możliwości określenia głównego punktu działalności skarga o wszelkie roszczenia wynikające z umowy może zostać wniesiona według wyboru skarżącego w każdym miejscu świadczenia usługi we Wspólnocie?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia znajduje zastosowanie do umów o świadczenie usług także w sytuacji, gdy

usługi zgodnie z umową świadczone są w wielu państwach członkowskich?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 11 lutego 2009 r. w sprawie T-25/07 Iride SpA i Iride Energia SpA SPM przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 27 kwietnia 2009 r. przez Iride SpA et Iride Energia SpA

(Sprawa C-150/09 P)

(2009/C 153/51)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Iride SpA i Iride Energia SpA (przedstawiciele: L. Radicati di Brozolo, M. Merola i T. Ubaldi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- uwzględnienie wniosków przedstawionych w pierwszej instancji lub tytułem subsydiarnym odesłanie sprawy do ponownego rozpatrzenia w trybie art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości,
- zasądzenie od Komisji pokrycia kosztów postępowania w dwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą dwa zarzuty na jego poparcie.

W pierwszym zarzucie podnoszą one naruszenie prawa w zakresie wykładni i zastosowania art. 235 WE w zakresie braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Sąd naruszył bowiem prawo uznając, że w zakresie występowania w niniejszej sprawie przesłanek, o których mowa w art. 97 ust. 1 WE by spełnić wymóg uzasadnienia przewidziany w art. 253 WE wystarczy: i) zwykle stwierdzenie Komisji, że ustaliła iż sporny środek musi być uznany za pomoc państwa, ii) możliwość wykorzystania decyzji o wszczęciu postępowania i wcześniejsza i odrębna decyzja Komisji dla uzasadnienia zaskarżonego aktu

Drugi zarzut jest oparty na zniekształceniu środków zaskarżenia i naruszeniu przez Sąd prawa w zakresie oceny orzecznictwa Degendorf dla celów niniejsze sprawy. W szczególności Sąd:

- i) zniekształcił środki zaskarżenia przedstawione w pierwszej instancji przez skarżące stwierdzając, że zniekształciły one postępowanie w zakresie kontroli pomocy państwa, bez wskazania jednakże na czym w istocie polegało to zniekształcenie,
- ii) zaniechał wskazania błędu, którego dopuściła się Komisja w ocenie znaczenia wyroku Degendorf dla niniejszej sprawy, wobec tego że nie dokonała konkretnej i specyficznej analizy skutków zniekształcenia konkurencji i wymiany wspólnotowej spowodowanych skumulowaniem nowej pomocy i uprzedniej nie zwróconej pomocy,